

sparekasser være til Gavn eller til Skade for de danske Sparekasser? men man maa spørge: Vil saadanne Postsparekasser virke til Gavn eller til Skade for Sparsommeligheden? Dette maa efter min Mening være Hovedsynspunktet i denne Sag. Enhver Bestræbelse, som gaar ud paa at give Folk Lejlighed til at spare, har min absolutte Sympati. Og jeg tror, at den Virksomhed, som i det foreliggende Lovforslag foreslaas indført, vil virke gavnligt for Sparsommeligheden. Som det er blevet sagt, skal denne Virksomhed ikke være baseret paa de store Sparere. Saadanne Folk vil selvfølgelig ikke gaa til Postsparekasserne med deres opsparede Midler, de vil gaa til de større Sparekasser, gaa til Bankerne eller anbringe deres Midler paa anden Maade, saaledes at de kan faa et noget større Udbytte af deres Kapital end det, de vilde faa i Postsparekasserne. Der er imidlertid en stor Mængde af Landets Befolkning, som ikke er i Stand til at sætte større Summer ind, i hvert Fald ikke paa een Gang, men som nok har Smaabeløb, som de kunde undvære, og som de ogsaa nok, hvis der gaves dem tilstrækkelig Lejlighed dertil, vilde indsætte som Sparemidler. Men naar Lejligheden ikke er der, saa gaar det med disse Smaaskillinger, som ligger i Folks Lommer, saaledes, at de forsvinder, uden at de paagældende i Virkeligheden faar noget Udbytte af dem.

Jeg kender jo ikke saa meget til Forholdene i Byerne, men jeg tænker navnlig paa Forholdene ude i Landdistrikterne, og dér tror jeg, det vilde have en ikke ringe Betydning, at Tyende og Børn og andre, naar de har 1 Krone eller et Par Kroner, som de ikke har Anvendelse for i Øjeblikket, kunde aflevere disse Penge til Landpostbudet, saa Pengene kunde gaa ind i Postsparekasserne. Naar disse Folk derimod beholder disse Penge i Lommen, saa varer det desværre ofte ikke videre længe, før Pengene forsvinder, og der er jo Lejligheder nok til at blive af med dem.

Det er heri, jeg ser den største Betydning, som Indførelsen af de her foreslaaede Postsparekasser vilde have, og derfor tror jeg, at man bør gøre et Forsøg i denne Retning. Jeg mener, at der aldrig kan ske nogen Skade ved, at man rækker Haand til et saadant Forsøg paa at oparbejde Sparsommelighed hos Folk, som ellers vanskeligt kommer til at spare. Saadanne Folk gaar jo ikke til Sparekassen, selv om dens Kontor er aabent hver Dag — og der er jo mange Sognesparekasser, som ikke har aabent hver Dag —, de gaar ikke derhen med 1 Krone

eller 2. Men hvis der gives disse Folk Adgang til at aflevere deres Penge til Landpostbudet, naar han kommer ind ad Døren, og de bliver gjort opmærksomme paa denne Sparevirksomhed, saa er der Mulighed for, at de vil benytte den.

Jeg kan for øvrigt heller ikke indrømme, at disse Postsparekasser skulde kunne blive til nogen Gene for de lokale Sparekasser, for disse Sparekasser vil jo alligevel faa Hovedparten af de opsparede Beløb ind til deres Virksomhed, saa de ikke lider noget Tab, og jeg er tilbøjelig til at tro, at saafremt denne Postsparevirksomhed faar nogen som helst Betydning, saa vil det Beløb, som skal refunderes til Sparekassernes Administration, fuldt opveje det Beløb, som ellers vilde gaa ind i Sparekasserne.

Endvidere bliver der sagt, at det vil blive for dyrt at administrere denne Postsparevirksomhed, og det ærede Medlem Hr. Sven henviste til Giro-Ordningen og sagde, at det var vel tvivlsomt, om denne Maade at forsende, indkassere og udbetale Penge paa betalte sig. Jeg kan selvfølgelig ikke fuldt ud dømme derom — det maa de sagskyndige —; men jeg er tilbøjelig til at tro, at Girovirksomheden netop er af den Slags Virksomheder, som giver Postvæsenet Overskud. Selvfølgelig maa vi være klare over, at der gaar en Del Indtægter tabt, ved at Pengene forsendes paa denne Maade i Stedet for ved Postopkrævninger og Postanvisninger, men jeg er tilbøjelig til at tro, at den Arbejdsbesparelse, som fremkommer ved denne Forsendelsesmaade, i høj Grad opvejer den Mindreindtægt, som Postvæsenet faar derved. At Girovirksomheden ikke har saa lille Betydning, fremgaar jo deraf, at der i de sidste Aar har været en Omsætning paa 3—4 Milliarder Kr., i alle Tilfælde er det en udmærket Indretning, som har overflødiggjort meget af det Arbejde, som var nødvendigt ved den gamle Forsendelsesmaade, hvor Pengene sendtes fra det ene Sted til det andet, medens Girovirksomheden ikke overfører kontante Penge men har en mere regnskabsmæssig Karakter og altsaa ikke udkræver en Stab af Embedsmænd, men kan nøjes med rent manuel Arbejdskraft.

Jeg mener, at Hovedindvendingerne mod det foreliggende Lovforslag er overdrevne, jeg tvivler om, at de holder Stik. Men Hovedsagen for mig er, at vi ikke lader nogen Lejlighed gaa upaaagtet hen til at fremme Sparsommelighed og Kapitalopsamling hos alle Klasser i Samfundet, ogsaa hos dem med de smaa Skillinger. For øvrigt kan jeg heller ikke forstaa de forskellige